

BIURO
WYCINKÓW
PRASOWYCH

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

PRZEKRÓJ

KRAKÓW, UL. MANIFESTU LIPCOWEGO 19

wydanie .....

1425 30 -07-1976

Nr ..... z dn. ....

TEATR

SZAJNA I JEGO STUDIO

Józef Szajna, artysta niespokojny, naładowany entuzjazmem, pasją i wprost niespożytą aktywnością twórczą, znalazł wreszcie miejsce dla swych niepokornych poszukiwań teatralnych. Jego „Teatr Studio” (w warszawskim Pałacu Kultury i Nauki) od razu, pierwszymi premierami sprowokował dyskusję i gorące spory.

Bo Szajna to twórca, który ostentacyjnie nie chce się podobać publiczności, prowokuje ją, drażni, a nawet zmusza do protestu. Nie chce bowiem mówić o człowieku i świecie starym językiem sztuki teatru; szuka, odwołując się do zasady działania scenicznego i bogatych znaków plastycznych, takiej formuły estetycznej, która by objęła całą złożoność naszej współczesności.

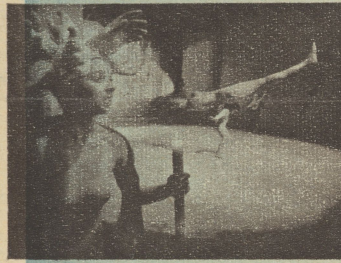
Teatr Szajny trudno opisać, jeszcze trudniej go opowiedzieć. Trzeba się w nim po prostu znaleźć i spróbować zrozumieć (przynajmniej!) intencje artysty.

To prawda, że Szajna swoje idee prezentuje agresywnie i totalnie; forma jego wypowiedzi może zrażać i zniechęcać nieprzygotowanych widzów. Ale tylko tych, którzy teatr traktują jedynie jako rozrywkę. Takim Szajna robi złośliwego psikusę i „udaje”, że tworzy sztukę trudną i mało dostępną. A w istocie jest to teatr, który odwołuje się poprzez bogatą formę plastyczną i system działań scenicznych do prawd najprostszych, a często niedostrzeganych, bardzo ludzkich i zgoła obiegowych. Trzeba tylko zadać sobie trochę trudu i przyswoić język artysty, a wtedy jego świat okazuje się wcale bliski naszym wyobrażeniom i doznaniom, jest wspólny.

Tym, którzy wybiorą się do Studia Szajny, dedykujemy (profilaktycznie!) fragment jego „manifestu” na temat spektaklu pt. „Witkacy”, który został opracowany na kanwie kilku utworów tego znakomitego pisarza.

Rzecz dzieje się na deskach scenicznych i na desce do prasowania, która jak język wychodzi ze sceny ponad głowami widowni. Żelazko do prasowania wymyślone przez Henryka Tomaszewskiego (tego od świetnych plakatów a nie od pantomimy) zostaje tu wyzyskane jako rekwizyt Bałandaszka, artysty bałaganiarza. Oczywiście żelazko do prasowania mózgow. Sterczy pośrodku widowni na desce z małym napisem „Teatr Studio” zamiast budki suflera. By lepiej zrozumieć przedstawienie porozwieszałem nad widownią słuchawki dla tych, którzy nie rozumieją języka plastycznego — będą to mieli przetłumaczone na języki obce: mogą sięgnąć po słuchawki, wykręcić 00 i zgłosić swoje pretensje o zwrot biletów do dyrekcji teatru.

Witkacego Szajny trzeba koniecznie zobaczyć! Jest o czym dyskutować!

„Witkacy” — scenariusz, reżyseria i scenografia: Józef Szajna. Ficia (Krystyna Chmielewska), Bałandaszek (Marian Opania).

NOWE SCENY

■ W październiku br. nastąpi otwarcie nowej, a zarazem drugiej sceny warszawskiego Teatru Narodowego. Teatr Mały, bo taką nazwę otrzymała nowa scena, mieścić się będzie pod kinem „Relaks” (przy Scianie Wschodniej). Jego koncepcję architektoniczną opracował Zbigniew Wactawek; widownia (260 miejsc) i scena będą mogły ulegać zmianom, w zależności od potrzeb inscenizacyjnych.

Pierwszy sezon Teatru Małego rozpocznie premiera *Męża i żony* Fredry (Małgorzata Braunek, Zofia Kucówna, Adam Hanuszkiewicz,

Krzysztof Chamiec) w reż. Hanuszkiewicza, sc. Mariana Kołodziejca.

Kolejne propozycje repertuarowe, to recital aktorski Ireny Eichlerówny, *Witkacy*, Ionesco, Moliere...

PREMIERY

■ Krakowski Stary Teatr wystąpił na zakończenie sezonu z dwiema znaczącymi premierami. *Matkę Witkacego* (z Ewą Lasek i Markiem Walczewskim) wyreżyserował Jerzy Jarczyk, w sc. Krystyny Zachwatowicz, a *Na czarodziejach* Różewicza — Jerzy Kreczmar, w scenografii Skarżyńskich. Spektakle te omówimy osobno.